

Reisverslag oktober 2017

Onze reisgenoten zijn drie sponsorouders die ingegaan zijn op onze uitnodiging om mee te reizen en o.a. hun eigen sponsorkind te zien.

In alle vroegte vertrokken we op 12 oktober richting Schiphol. Pieter had even moeite om de auto weg te brengen naar de parkeerplek, maar al snel voegde hij zich bij ons om met alle tien stuks bagage in te checken en door de douane te gaan. Alles ging voorspoedig en na een rustige vlucht landden we rond half elf plaatselijke tijd, in Entebbe.

Nadat Andrew alle 10 de koffers in en op de bus had geparkeerd en een hulpje een flinke fooi van Pieter had gekregen, reden we naar het New City Annex Hotel in Kampala. Toen we net binnen waren kwam de regen met bakken uit de lucht. Het is tenslotte regentijd in Uganda.

De volgende morgen, vrijdag 13 oktober, hebben we op het gemak ontbeten en Lisette ontmoet die in Kampala woont en vrijwilligerswerk in de sloppenwijk van Kampala doet. Respect voor haar en hun werk daar. We willen een bezoek aan haar werk een volgende keer zeker opnemen in de trip.

We bezoeken de Women's market. Een markt waar meest vrouwen van alles aan souvenirs verkopen en kopen het nodige in voor de verkoop in Nederland, maar ook voor onszelf. Tenslotte kan ik een prachtige, kleurrijke, stoffen tas met grote kralen echt niet weerstaan! En hoe leuk is het, als het in onze ogen toch allemaal maar weinig kost? En hoe blij zijn de verkopers als ze wat kunnen verkopen?

Later op de dag rijden we naar ons basiskamp in Masaka, Masaka Backpackers, waar we zoals gebruikelijk uitbundig ontvangen worden door het volledige team onder leiding van Joseph.

Zaterdag 14 oktober doen we rustig aan. Het is bewolkt weer en in eerste instantie regent het een beetje. Maar tegen de middag rijden we toch naar Lake Nabugabo en hebben daar een gezellige middag. Na heel lang op de lunch gewacht te hebben, gaat ook de zon nog schijnen. 's Middags rijden we naar Masaka terug en regelen voor mijn Ugandese telefoon airtime en airline. Na lang wachten en 3 pasfoto's verder is het voor elkaar. 's Avonds eten we bij Plot 99 en keren terug naar Joseph.

Zondag gaan we naar de kerk. Het gebouw is net als 3 jaar geleden nog steeds in aanbouw en er lijkt in die periode niet echt veel gedaan te zijn. Maar we hebben een dak boven ons hoofd en

dat is in deze regentijd op z'n minst een plezierige bijkomstigheid. Het was een indrukwekkende dienst, met helaas weinig zang.

's Middags krijgen we een workshop schaaltes maken van de dames die bij Joseph o.a. de "paper dishes" maken. Bij de één lukt het wel en bij de ander niet. Leuk om te weten hoe deze handige schaaltes gemaakt worden. Ik verkoop ze ook in de webshop.

Rond vijf uur komen Anthony en Jjingo het terrein oplopen en hebben we een warme ontmoeting. Ik heb door het jaar heen veel contact met Anthony aangaande de kinderen. Het is een goed en vertrouwd weerzien voor ons.

Na een gezamenlijke maaltijd, komt er een dansgroep zijn kunsten vertonen. Een gezellige avond.

Maandag komt Anthony ons ophalen om naar Lwengo te gaan. Halverwege even tanken en dan blijkt de tank te lekken. Het wordt ter plekke gerepareerd. Ook dat is Afrika!

In Lwengo gaan we eerst naar school en dat is als te doen gebruikelijk een zeer warme douche. Alle kinderen staan buiten te wachten en zingen hun "visitorssong" met veel overtuiging.

Na de rondleiding op het schoolterrein, gaan we met de 51 sponsorkinderen in een aparte ruimte aan het werk voor de sponsorouders. Alle kinderen vullen een door mij gemaakte vragenkaart in. Er is veel hulp van de juffen en meesters nodig, want veel kinderen kunnen nog niet schrijven. Iedereen is enthousiast bezig, maar voor de tweede activiteit die ik had gepland was geen tijd meer, maar vooral geen energie meer bij de kinderen! En misschien ook wel niet bij de volwassenen.....

's Middags bezoeken we de kinderen van onze reisgenoten en van onszelf. Een feestje apart, voor allemaal!

Aan het begin van de avond rijden we naar ons overnachtingsadres in Kabalungi. Het is al donker en we zijn moe van alle indrukken. De accommodatie valt voor onze reisgenoten een beetje tegen. Het is hier ook wel heel erg basic.... Ook voor ons is dit een reis met leerpunten.

Na toch wel een redelijk goede nacht bezoeken we dinsdag een deel van de sponsorkinderen samen met Anthony. Ik word weer heel wat wijzer van de leuke en goede gesprekken die ik met hem heb

onderweg in de auto naar de kinderen.

's Middags is er ondanks wat regen een sportmiddag met alle kinderen. Met de meegebrachte shirts, ballen, etc. wordt het een gezellige, maar natte middag.

Dinsdagavond vertrekken onze reisgenoten terug naar Masaka. De andere dag gaan zij met Andrew naar "National Park Queen Elisabeth". Pieter en ik gaan de 35 resterende kinderen bezoeken.

We staan vroeg op. Eerst bezoeken we een aantal kinderen lopend in de buurt en daarna gaan Pieter en Anthony met de auto naar de verder gelegen huisjes. Ik ga bij Jjingo achterop de boda dwars tussen de bananenplantages door de kinderen bezoeken. Een grote big shopper met cadeautjes zit goed vastgebonden achterop. Voor mij is dit de mooiste dag van deze reis! Geweldig om zoveel kinderen te kunnen bezoeken.... Een droom komt uit...

Op de laatste foto ziet u een "boda-benzinestation". De benzine zit in de gele jerrycan, ernaast staat een lege literfles cola. Ze gieten vanuit de jerrycan de benzine in de colafles voor de maat. Dan gieten ze de colafles leeg in de boda. Als de jerrycan plat ligt, is de benzine uitverkocht..... Je moet het maar weten!

Aan het eind van de dag zijn we doodmoe, maar zeer voldaan rijden we aan het begin van de avond samen met Anthony terug naar Masaka, waar we met elkaar genieten van een goede maaltijd in Plot 99. En ja, dan is voor ons ook al weer tijd om afscheid te nemen. Dat blijft toch een lastig ding voor mij Terwijl ik toch weet dat ik over een half jaartje hier weer sta.

Donderdag doen we het rustig aan, Pieter en ik moeten echt even bijkomen van de huisbezoeken van de vorige dag. Ook het één en ander verwerken in het hoofd en op de computer, zodat ik belangrijke informatie niet ga vergeten voor de sponsorouders in Nederland.

's Middags lopen we Masaka nog even in, lunchen we bij Plot 99 en doen nog wat boodschappen. 's Avonds komen onze medereizigers terug van Queen Elisabeth en wij hebben elkaar veel te vertellen.

Vrijdag reizen we, na een warm afscheid van Joseph en zijn team, terug naar Kampala.

Daar bezoeken we nog wat souvenirwinkeltjes en lunchen in de stad. We rijden 's middags verder door naar Entebbe en overnachten bij Claire en haar kleine zoon Paultje. Hier is het even bijkomen van alle indrukken die we deze week hebben opgedaan.

Zaterdag lopen we op ons gemak naar de botanische tuin en zitten daar uitgebreid aan het Victoriameer. Laat in de middag lunchen we in Victoria Mall en dan is het moment aangebroken dat alle koffers weer hermetisch gesloten worden voor de terugreis naar Nederland.

Wij hebben hard moeten werken om de nodige informatie over de kinderen te krijgen, maar we hebben het met veel liefde en zorg gedaan.

Alle sponsorouders hebben intussen de foto's en een verhaaltje van hun kind gekregen en ik hoop zo weer een stukje bij te dragen aan een warme band tussen sponsor en sponsorkind.

Tot de volgende keer!

